

AZIZ en Dienst Integratie Zemst
Verslag van de avond van 19 juni 2015 ter gelegenheid van Vluchtelingendag

Verwelkoming door Liesbeth Michiels, Dienst Integratie van Zemst.

Ruim 35 aanwezigen.

Inleiding door Josee Goethals, voorzitter van vzw AZIZ

20 juni is de VN-Vluchtelingendag. Sinds het Vluchtelingenverdrag in 1951 had de VN vluchtelingenorganisatie UNHCR nooit eerder de zorg voor zoveel vluchtelingen als nu: **60 miljoen vluchtelingen en ontheemden! De media hebben het over ‘stromen naar Europa’, maar UNHCR en IOM (Internationale Organisatie voor Migratie) vragen:**

1. Eerlijk blijven over de verhoudingen:
  - 86 % van de 60 miljoen mensen zitten in onstabiele en ontwikkelingslanden
  - 200.000 mensen die dit jaar migreren naar Europa is veel in onze perceptie, maar weinig in vergelijking met wat rond Syrië gebeurt: Libanon vangt 1.15 miljoen gevluchte Syriërs op; Turkije 1,59 miljoen; Jordanië 650.000
  - of rond Afghanistan: Iran vangt een miljoen vluchtelingen op; Pakistan 1,5 miljoen

2. In acht nemen dat er zware redenen zijn om te migreren: gewapende conflicten in Syrië, Irak, Zuid-Soedan, Centraal-Afrikaanse Republiek, Lybië, Jemen; extreme geweldacties door groepen als al-Shabaab in Somalië en Boko Haram in Nigeria; ebola in West-Afrika; enorme economische, sociale en culturele ongelijkheden tussen Zuid en Noord; klimaatrampen ...

3. Niet bombarderen en criminaliseren, maar serieus werk leveren op veel terreinen: In de ontwikkelingslanden werken aan jobcreatie en inperking van de bevolkingsaan groei. Stoppen met productie en levering van wapen. Arbeidsmigratie van niet-Eu-ers toelaten, eventueel tijdelijk. Humanitaire visa, veilige en legale toegangswegen en quota voor hervestiging voor mensen die bescherming nodig hebben; eenvormige kwaliteitsvolle asielpcedures en opvang in alle EU-lidstaten

4. En objectieve informatiecampagnes ontwikkelen
  - in herkomstlanden om mensen te waarschuwen voor de gevaren van illegale migratie
  - in aankomstlanden om valse beeldvorming en angst voor vreemdelingen te keren

PARAM KAPOOR (20 jaar) vertoont de kortfilm ‘Paradox of nonexistence’ waarin hij de ervaringen van zijn familie en van zichzelf sinds hun aanvraag van asiel en later van regularisatie heeft verwerkt.

De familie vluchtte uit Afghanistan omdat ze in gevaar was wegens hun Sikh-geloof en kwam asiel vragen in België. Door slecht advies van hun advocaat die ze dik moesten betalen, verloren ze na verloop van tijd hun tijdelijke verblijfspapieren. Als gevolg daarvan mochten ze niet meer werken en niet meer studeren, Param mocht zelfs niet meer voetballen in de vereniging. Op school was Param slachtoffer van sommige leraren met vooroordelen. Met hulp van een begrijpende begeleidster en enkele leerkrachten kwam hij een zware depressie te boven. Param en zijn familie leden vooral door de uitsluiting uit het maatschappelijk leven: ‘niets meer mogen doen’. Sindsdien heeft de familie een nieuwe asielaanvraag ingediend zodat ze opnieuw legaal tijdelijk verblijf heeft. Ze wachten op een definitieve bescherming.

DIRK KOPS, directeur van Centrum Leren en Werken (CLW) van TSM Mechelen
Hij legde het systeem van CLW uit dat 2 dagen leren en 3 dagen werken omvat en jongeren tussen 15 en 25 jaar voorbereidt op één van vele diverse beroepen.

De school heeft o.a. vele jonge asielzoekers met familie of zonder (niet-begeleide-minderjarige-vreemdelingen, NBMV). Hun achtergrond en opleidingsniveau is zeer divers, ze hebben taalachterstand maar zijn vaak zeer gemotiveerd om te leren. Minderjarige asielzoekers zijn beschermd tot 18 jaar, maar na hun 18de krijgen velen een bevel om het land te verlaten. Tijdige inschrijving in CLW biedt in principe onderwijsrecht tot 25 jaar, maar geen verblijfsrecht. CLW helpt jongeren zonder geldige papieren met onderdak, school, juridische bijstand met goede advocaten, administratieve rompslomp, voedsel, kleding, toegang tot verenigingsleven enz.

Regelmatig wordt de school geconfronteerd met uitwijzing van een leerling. Ze begeleidt deze dan tot aan het vliegtuig en zoekt in het herkomstland naar contacten voor de jongere.

Dhr. Kops pleit vanuit zijn ervaringen en met objectieve argumenten bij de Staatssecretaris en het parlement om de jongeren kans op opleiding en op verwerving van diploma te geven.

Anne Moeyersons, coördinator van OKAN (Onthaalklassen Anderstalige Nieuwkomers) in TSM

Dit systeem geeft jongeren van 12-18 jaar een taalbad Nederlands en een warm onthaal. Leerlingen worden ingedeeld in niveaugroepen, individueel begeleid en na meestal één schooljaar begeleid naar en opgevolgd in het gewoon onderwijs.

OKAN heeft veel kinderen in onzekere situaties, met daaraan verbonden veel administratieve, financiële en psychische problemen. Leerkrachten van OKAN helpen hun vaak om een oplossing te onderhandelen. Mevr. Moeyersons merkt op veel Belgen heel afwijzend zijn en verwijten dat de vreemdelingen profiteren. Wanneer ze merken dat er een begeleider bij de vreemdeling staat brengen ze vaak meer goodwill op. Zoals Param aantoonde mogen vreemdelingen soms niet werken, terwijl ze niets liever willen dan zo snel mogelijk onafhankelijk te zijn van leefloon en OCMW en op eigen benen een nieuwe toekomst uit te bouwen.

Verslag opgemaakt door J. Goethals, 2015-06-24